

være Udtryk for smaalig Partipolitik, en saadan Partipolitik, der ikke kan give Afkald paa at være misundelig overfor andre, der udfører et ærligt dansk Arbejde, som er til Fremme og til virkelig Fordel for hele det danske Samfund. Mon det virkelig skulde være uheldigt, at det største politiske Parti i Tyskland giver en lille Nabo, her den lille danske Nabo, Tilsagn om at ville være med at værne den Grænse, som i 1920 blev fastlagt mellem Tyskland og Danmark? Mon det virkelig skulde være uheldigt, saaledes som det ærede Medlem siger? Det ærede Medlem siger, at denne Overenskomst er mere velment end vellykket. Jeg gad vidst, hvad det er i denne Overenskomst, der er mindre vellykket. Kunde det ærede Medlem ikke paapege noget af det mindre vellykkede? Er der andet, som er mindre vellykket, end det, at det ærede Medlems tyske Meningsfæller er misfornøjede, og at de danske Konservative er misundelige? Er der andet, som er uheldigt? Ikke saa vidt man fra et fornuftigt dansk Synspunkt kan se det. At Indenrigsministeren i Preussen har sagt noget om, at denne Overenskomst ikke er lavet af Diplomater, blev i det ærede Medlems Mund til noget ganske opsigtsvækkende. Nej, naturligvis er den ikke lavet af Diplomater. De to, som har underskrevet denne, Wells og min Ringhed, er ikke Diplomater, vi har aldrig givet os ud for at være det, og denne Oplysning er derfor ret overflødig, men ikke desto mindre er den jo rigtig. Men dette betragter vi netop som en Fordel, at den ikke er lavet af Diplomater. Skulde den være lavet af Diplomater, havde vi vel overhovedet ikke faaet en saadan Overenskomst. Diplomaterne var jo ikke i Stand til at gøre det, og derfor har vi nu, han og jeg, taget os det Arbejde paa, som de ikke kunde paatage sig.

Men der er maaske ogsaa andet i Vejen. Der er jo ogsaa den Omstændighed, at der her i Danmark lever nogle enkelte Chauvinister, som ikke er tilfredse med Grænsen. Jeg tror dog ikke, at disse kan gøre egentlige Ulykker, hvis det danske Folk og ikke mindst den danske Rigsdag og Landets Regering uvægerligt holder fast ved den Linie, som i denne

Henseende ogsaa har fundet Udtryk fra den højtærede Statsministers Side for nogen Tid siden. Men det synes jo, som om disse enkelte danske Chauvinister over en vis Virkning paa det ærede Medlem, der talte fra konservativ Side; i hvert Fald fandt han Anledning til at fremsætte en Række taagede Ord, der synes at være en Lefsen med disse chauvinistiske Kredse, nogle Ord, som neppe kan siges at være formaalstjenlige. De viser ganske vist det, som man nu og da kan være tilbøjelig til at glemme, at man i denne Sag altid skal have et vaagent Øje med de Konservative og med de Venstremænd, som stiller sig paa et andet Standpunkt, og der findes jo enkelte, som endog er Kandidater for Venstre og desuagtet bekender sig til den Opfattelse, at de maa have Lov til at drive Politik ogsaa Syd for den nuværende Grænse.

I Oktober faldt der paa Foranledning af det ærede Medlem Hr. Schmidt en Udtalelse her i Salen af den højtærede Statsminister — den findes i Folketingstidende Sp. 511 —, i hvilken Statsministeren sagde følgende: „Grænsen ligger fast, og der vil fra Regeringens Side blive gjort alt for at opretholde den“. Men hvad andet er det, vi Socialdemokrater har sagt end at give dette vor Tilslutning, og som vi altsaa har opnaaet at faa det største politiske Parti i Tyskland til ogsaa at give sin Tilslutning? I den Overenskomst eller Fællesudtalelse, som er vedtaget ved den Sammenkomst, som det ærede Medlem Hr. Pürschel altsaa ikke synes om, hedder det — jeg tillader mig at citere nogle Linier: „Paa samme Maade afviser det tyske Socialdemokrati kategorisk alle Planer om Generobring af det Omraade, der nu er tillagt Danmark“. Jeg skulde dog tro, at det, at det største politiske Parti i Tyskland afviser alle Planer om Generobring af det Omraade, som nu er tillagt Danmark, kan dog kun være til Fordel for Danmark. Det hedder videre i denne Fællesudtalelse, at „Konferencen bekræfter i fuld Overensstemmelse med de socialdemokratiske Partier i Danmark og Tyskland, at den efter Fredsslutningen i 1920 efter stødfulden Folkeafstemning fastsatte Grænse mellem Danmark og Tyskland anerkendes som den lovligt gældende